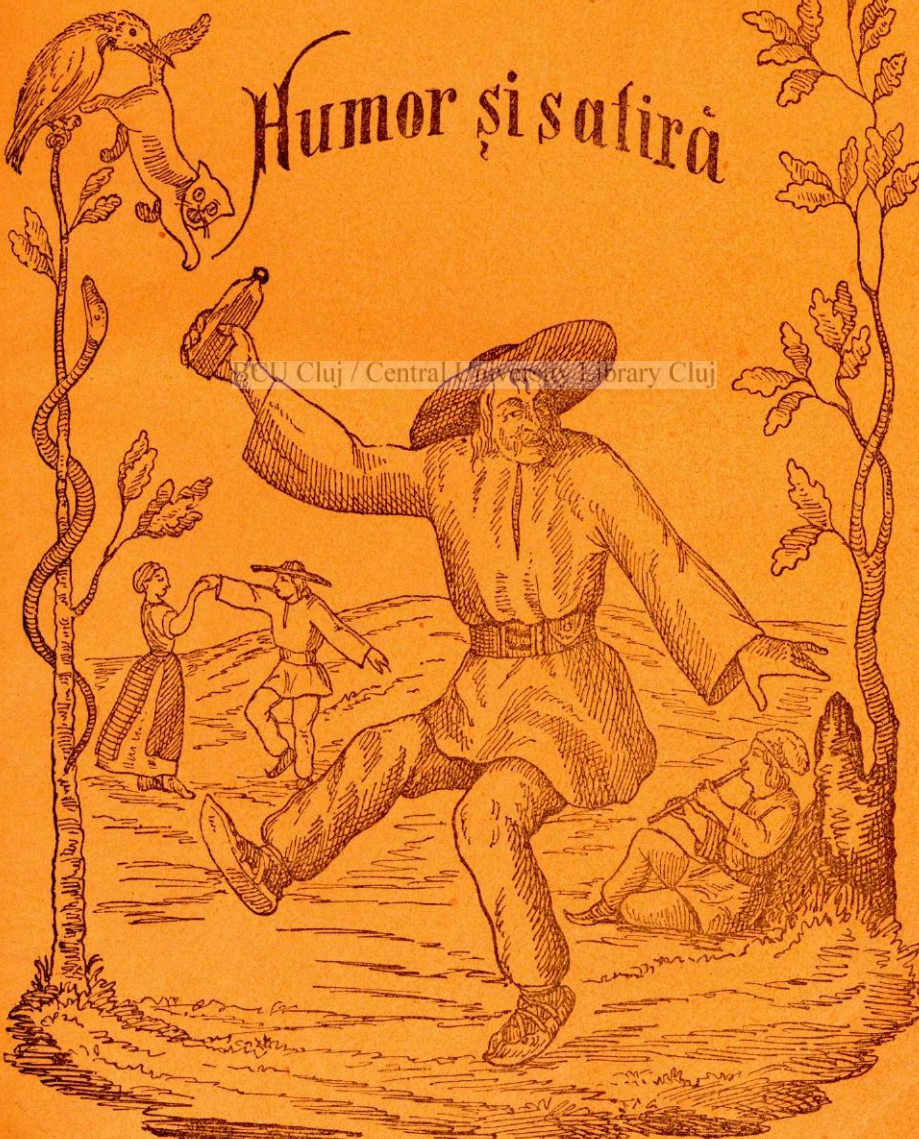


licul

Humor și satiră



FCU Cluj / Central University Library Cluj

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiăcărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Citațiuni din autori celebrii!

Nu ori-cine se bate-n târg cu palma preste gură!

Steinacker.

Gura bate . . . șura!

BCU Cluj / Central University Library Cluj Steinacker.

Cu minciuna prânzește omul și-n Ungaria, dar' cu adevărul își măncă cina împutită!

Steinacker.

În salónele pupezei, nu căuta după miros de tămăiță!

Steinkaker.

„Vom vedea“ — a ȕis orbul — dar' eu țin, că Carpii, în conserve, in-Florescu!

Rosetti

ministru președinte.

Ministeriul Junimiștilor din România, încrucișindu-se, ca se nu'și peardă vița, după teoria lui Darwin, cu Conservatorii, e posibil c'o se nască un catâr!

Dr. Prorocescu

móșă diplomată.

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!



Hop Marcule șea și șea
Jocă la prima Andrea,
Sai in sus, că esci ușor,
La Bănat in Socodor!

Hop! c'acolo vei afla
Pe dascălul Paguba
Știi tu pe „esta“ „esta!“
Hop-sa-sa și hop-sa-sa!

Hop, că el la Chișineu
Și a bătut gura mereu
Tot cu „esta“ și „esta“
Pertractând gramatica!

După principiile lui
Lucrul gramaticului
Este tot „esta“ se dîcă,
C'ăsa-i scris la gramatică.

„Ēsta“ dela consistor
 Fu numit conducător
 Și mare prelegător.
 De gramatici făcător.

Și ni-a lununat, nu-i glumă,
 Par că ni-a dat mătrăgună
 Că din „Ēsta“ nu slăbia,
 Cât vorbia și prelegea.

„Ēsta,“ „Ēsta-i“ substantiv,
 Paguba e adjectiv
 Paguba e și pronume,
 Paguba-i de rîs în lume.

„Ēsta,“ „Ēsta-i“ adjectiv
 Paguba e guraliv
 Spulberat și sfăditor
 De tagma ciurarilor.

Intörnă deci pe „Ēsta“
 Pe vestitul Paguba
 Și dacă s'ar resturna
 Cântă-i Marcule așa :

„De Pagubă mult nu-mi pasă
 Dar bine-mi plăcù cum marsă“
 Șe trăescă Paguba
 Dascalul „Ēsta,“ Ēsta!“

Din Bănat pân' nu eși
 Tu Mărcuț ti repeși
 Pân' în Trunau la popa
 Unde ti recomanda :

— „Părinte sfinția Ta
 „Am venit la Dta,
 „Io-s Mărcuțul din Ardeal
 „Care ou ouă de cal.

„Deci nu mai face pricină
 „Pentru ouă de găină
 „Ci dă-mi bacșiș și-ți fac ou
 „Mare, de vrei cât de bou!

„Că la noi, colo-n Ardeal,
 „Cu ouăle nu-și fac val
 „Popii noști, ei sunt gălanți
 „Jocă cu bani preferanț.

„Ei nu cer dela creștini
 „Ouă mici ca de găini
 „Ba nu cer nici găina,
 „Ei iau vaca și capra.

„Deci vino dela Bănat
 „In Ardealul lăudat
 „Și pentru-un ou, fi sigur
 „Nu te-or mai băga sub ciur.

„Ba poți tot cloci pe ouă
 „Numai pace ne dă nouă
 „Si la vaca d'ingă iesle,
 „La capre și la neveste.

Apoi mergi Mărcuț la Cluj,
 Dar se n'ai în cap greluși
 Șe te faci antisemit
 Că atunci te-ai proslăvit!

Nici un post nu-i căpăta,
Tot Clujul de l'ai âmbra,
Că magistratul ungur
Tot e tăiat impregiur !

Până-i fi la Cluj cutéză,
Pe Kolozsvar visitéză
Și te cercă-al consola
Int'ru superarea sa.

Spune-i că Brașovul tot
Ji dà onóre și vot
De-revedere căci șculi
Pe cei ce nu-s hazafi !

Altcum poți se-i spui curat
Că patrioți ai aflat
Și-n Brașov, ca și ori unde,
Unde Kolozsvar pëtrunde.

Acolo-i Koos înpectorul
Și atóte sciutorul
El cu céta dăscălésză
Dela scóla unгурésză.

Tot acolo 's slujnici multe
Și frumușele și slute
Din țera borvizului
Ba și cociși sunt destul.

Toți și tóte vorbesc limba
Lui Arpad și lui Atila,
Đeci nu fie superat
Ca Brașovul nu-i spurcat.

Ungurii au și casină
Și o kultur oficină
La Brașov, au și borcut
Din Borszék dela fókut.

Đeci la Brașov dee pace
Că Brașovu lui nu-i face
Nici un rëu, așa consólă
Pe Kolozsvar cel cu bólă.

Marcuțule fëtul meu
Du-te și la Feredeu
Colo-n munții de apus
Pe unde tu te-ai mai dus.

Acolo popa Budoiu
Stă călare pe butoiu
Și de acolo el predică
Care-i mai bună pălincă.

Têmp de patruđeci și cinci
Ani decând popește aici
Cu spirul ce-a consunat
Satu-ntreg l'ar fi 'necat.

Drept că ađi și póte spune
Cum e vinarsul de prune
Cum cel de spir și cum e
Omul care-n veci nu bea !

Nici că-și póte presupune
Mai bun ca spirul de prune
Din care pricină el
Nu bea spirul chitinel.

El îl bea côlea cu felea
Până îi rușese pielea
De pe curiosul nas
Și de pe sfântu-i obraz.

Apoi dacă-i plin de spir
Țițe: mēi ómeni, me mir
Ómenii cum or trăit
Spirul pân s'o zemislit !!

Odată ținu predică
Despre scumpa de palincă
Și țise cătră popor
Cam în modul următor :

Scumpul meu, popor creștin
Eu bucuros me închin

La butoiul cel cu vin
Dor lângă cel cu palincă
Tot nu plătesce nemică,

Palinca, draga de ea,
Omul dac'o pôte bea,
Tóte gândurile-i ié!

Ea te pune-n vóia bună,
Mai ales dacă-i de prună,
Iți dă curagiu la vorbire
La bună povățuire.

Căci scris este la scriptură
Că bună învățatură
O dă omul la cap plin
Cu vinars, dar' nu cu vin.

Vinul, dragii mei, ne moie,
Dar' vinarsul ne gânjóie
Ne face agerî de minte
Și respicați la cuvinte.

Eu știu numai dela mine,
Cum béu o lécă-mi e bine,
Ear' dacă nu béu palincă
Nu mai sunt bun de nemică,

De mințesc se fiu chiar câne,
Amin!

Ómenii l'au ascultat
Apoi cu glas a strigat
Amin! părinte Budoiu,
Putređirea-i pe butoiu
Și te-ar lua dintre noi . . . !

Mergi dar' la popa Budoiu
Ce-i in crișmă pe butoiu
Și de barbă prinde mi-l
Și din crișmă scóte mi-l.

Apoi îl du la Zlatna
Unde îl vei arăta
La prota și la gozari,
La norod și la ciurari.

Acolo-n șteampuri mi-l pune
Și-l ștempărește anume
Până-a uita palincă
Și pe Weis cu glăjuța.

De n'ar vrea a le uita
Du-l Mărcuț cu Dta

Până-n târg în Bălgărăt
 Și strigă vivat — vivat
 Popa ăsta-i și-atunci beat
 Când Cristos a înviat !

Dar' lasă-l și la n'aiba
 Și curând ti înturna
 La Brașov, dar' nu-nzedar,
 La Alexi Teochar.

El, precum tot omul știe
 Are o tipografie
 Și o foiță; Teochar,
 Mai are și un calendar.

Ba lumea pre cât îl știe
 E și om de omenie,
 Da-n Gazetă vorbe trec
 Că Dl Alexi-i grec.

Chiar de-i grec, tu n'ai habar,
 Fie chiar dela Fanar,
 Cu el poți tu brânca da
 Și modest a-l întreba :

Kir Archon dela Fanar
 Spus'ai tu la Kalendar
 Ke Kalendar e grecesc
 Și nu este românesc ?

Spus la „Posta“ dimitale
 Cum nu trebui parale
 Dela rumunii mojici
 Numai dela greci voinici ?

De încă nu spus, tu spune
 Și eu face plecățiuone
 Ear dacă nu declara
 Vai de pelcăluța ta !

De ești grec . . . fi sănătos
 Dar' nu ți vorba pe dos ;
 Spune drept: sunt grec cuminte
 Ce me-mbiai la . . plăcinte.

Și-apoi hop, Marcule hop !
 Că ați mâni ești protopop
 Dacă nu chiar canonic
 Ca Hossu cel mult voinic !

Si hop Mărcuț, eac' așa
 Și te du la Roșia
 Știi colo lângă Abrud
 Unde-i „allásu“ cel mult.

Că în Roșia cea cu aur
 A venit un puiu de Ungur
 Dela Cluj, da-i gros în bot
 Și se iscalește Toth.

El ce-i drept e notarîș
 Și pörtă capul pieđiș
 Plecat pururea pe spate,
 Că-i Ungur și știe carte.

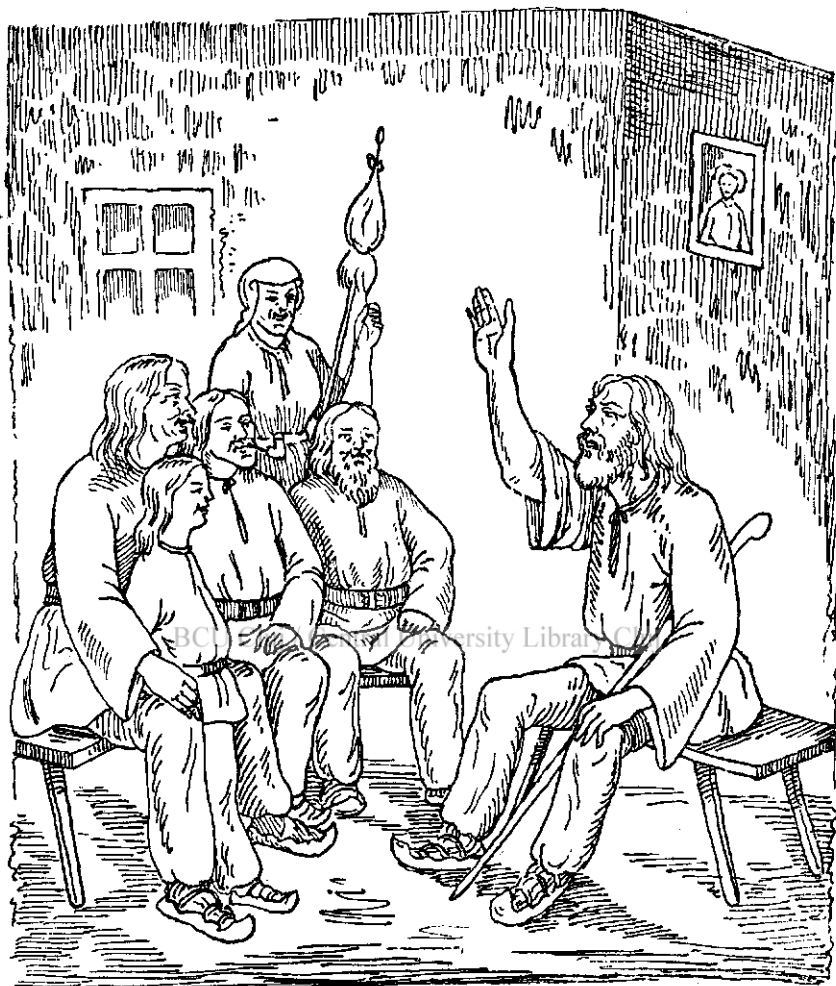
Unii ăic c'ar fi Jidan
 Unii arman ori țigan,
 Eu înse nimic nu cred
 Numai un lucru îl vęd :

Ved că-i cu nasul mai sus	Altcum, vorbind aievea
Decât cei ce l'au adus	Nu ȃic că nu s'ar căde
Și i-au dat notărășia	Se joci pe alegători
Și cu ea — — c ă r m ó j a ;	Se privescă alte ori
Ved că cam batjocorește	Mai bine în șaitroc.*)
Pe Români, ba ese veste	La domnul corespondinte
De putarea Dsale,	Scóte-i Marcule un dinte
Stringel preste sale!	Se scrie mai lămurit
Și-i ȃi: jupâne Toth!	Nu ămble la versuit!
Tot natul ce are-un bot	Și la toți corespondinții
Se plécă și pupă mâna	Marcule, le scóte dinții
Celui ce-i întinde cója.	De mi-or scrie vr'o minciună:
Fă și tu ca alte vite,	Vre-o diplomație bună!
Nu te face fără minte,	Căci Calicul, se se știe,
Că pe cei ce-i bagi în joc	Nu-i pentru diplomație
Ți-or afla ac la cojoc!	Ci-i de trebi adevărate

Cari din fire-s scălciate
Și trebuesc scărmânate!

*) Trocuța cu care aleg aurul.

Stan Pătitul.



Când eram eu zăblău, adecă neci copil neci fecior, sau mai mult fată decât fătărău, la noi în sat, era un dascăl, care avè trei fete. Fetele, ce e drept, tóte trei erau frumóse, dar' cu tótă frumseța, cine are odată trei fete și o nevěstă la casă, pe ala l'a bătut Dumneșeu destul, nu-î de lipsă se mai fie și dascăl.

Dascălul nostru era un om învețat. El, din carte, cetea de rost, și avè un glas atât de puternic, încât popa trebuè

se ȃică de trei-ori „Iară și iară cu pace domnului se ne rugăm”, pentru-ca Dumneȃeu se nu asurȃscă de „Dómne milueștene” al dascălului.

Știința de rost din carte, și glasul puternic al dascălului erau tótă averea lui. De aceea dascălu, când vrè se se sature, mergea cu dăscălița și cu fete cu tot la nunte, sau la pomeni, ear' în ȃilele, în care nu erau nunți sau pomeni, trăia cu toți ai sei din răbdări prajite cu răntaș. Care va se ȃică — cum ar ȃice Nebuna — pardon — Tribuna — dascălu nostru, după purcar, era cel mai gazdă-n sat, pentru-că și acesta, înainte de ași scóte simbria, tot satul îi era dator.

Cu tóte estea, dascălu nostru, ca cel din tâiu după popa, numera, cum ai ȃice, între aristocrația satului. Precum se știe adecă, tot satul își are aristocrația, ca și țiganul rii!

În urmarea aceasta fetele dascălului nostru, mai fiind și frumoșe, aveau mare trecere-n sat. Feciorii din sat se îmbulziau la ele ca Grecii din Blaj la temnița, sau ca portidele din camera României la ministeriu.

Cele dóue fete mai mari ale dascălului, una mai frumoșă decât cecalaltă, fiind totodată și gemene, aveau pretenȃiunea îndreptătită, de a se mărita fie-care mai întâiu. Românul are adecă datina se-și mărite fata cea mai mare mai întâiu, și negăsinduse pețitor la fata cea mai mare, adeseori remâne și cu fetele cele mai mici nemăritate. La dascălu nostru mai era și acea greutate neîvingibilă, că amêndouë fetele lui, gemene fiind, erau asemenea de mari, dar' dracul, că avéu numai un pețitor, și acesta nu era turc, ca se le pótă lua pe amêndouë.

Pețitorul însuși era în amêndouë fetele amorezat, și voidnd a alege, sta ca măgarul între dóue clăi de fân. De aceea el s'a dus simplu la dascălu, și la dăscălița, și a cerut se-'i dè o fată, din cele mai mari.

Aici s'a născut o mare ceartă între dascălul și dăscălița. Dascălul vrea se mărite mai întâiu pe Flórea, dăscălița pe Florica. Flórea și Florica era adecă numele fetelor

Dascălul dicè, că Flórea, chiar și după nume, e fata cea mai mare. Dăscălița susținè, că Florica a venit mai întâiu pe lume, și, prin urmare, e cea mai mare, și la rînd de a se mărita.

După lungă ceartă fără tórtă, dascălul și dăscălița s'au unit într'acolo, ca popa, care a botezat fetele, și preoteasa, care a servit la botez, ca nașă, se hotărască, care fată se se mărite mai întâiu?

Trăgându-se popa și preotésa la sfat, popa a đis, că Flórea, fiind întâiu întrodusă în matricole, e cea mai mare. Preoteasa, din contra, luând partea dăscăliței, a susținut, că la întroducerea fetelor în matricole s'a făcut greșală, devreme-ce, venind Florica mai întâiu pe lume ea trebuie considerată de fata cea mai mare, și cóptă de măritat.

Așa stînd cheștiunea orientală neresolvată, dascălul și dăscălița, popa și preoteasa, s'au înțeles între sine, ca se pună afacerea măritatului în mîna fetelor, și ele se hotărască, care se se mărite mai întâiu. Stante sesiune — cum đice popa cel unit, când îl judecă preoteasa, și'l scóte și dator — amendoué fetele s'au chemat înaintea iuriului, și popa le-a ținut urmetórea cuventare:

Dragile mele! Voi améndoué sunteți de măritat. Ca gemene sunteți améndoué mai mari, și fie-care aveți îndreptățirea de a ve mărita mai întâiu. Fiiind însă numai un pețitor la mijloc, noi destul ne-am spart capul asupra întrebării, care dintre voi se ve măritați mai întâiu? și n'am aflat nemica-n el. De acea v'am chemat pe voi, ca însuși se hotărîți asupra fericirii vóstre. Așa dar', care dintre voi vrea se se mărite mai întâiu se ridice mîna cea dreaptă!

Amêndoué fetele au ridicat d'odată mâna cea dreapta!

Remânând și încercarea aceasta fără rezultat, popa a chemat pe pețitorul, 'i-a legat ochii, și a ȃis cãtrã fete: Voi se fugiți prin odaie, și pe care ve va prinde pețitorul, aceea se fie a lui.

Fetele, dând la fugã, amêndoué au luat'o cãtrã pețitor și acesta d'odata le-a prins pe amêndoué.

Veđind popa, cã pețitorul neci cu ochii legați nu ninerește cu grumađii-n jug, a ȃis: Acum nu remãne alta decãt sôrtea, și sôrtea-'i ca mórtea. A tăiat doué țidule de hãrtie, a scris pe ele numele fetelor, le-a bãgat într'o ólã, și a provocat pe pețitorul, ca se scótã o țidulã din ólã. Pețitorul bãgãnd mâna-n ólã, amêndoué fetele 'și-au facut cruce. Și ce se veđi? Scoțind pețitorul o țidulã din ólã, popa o desface, și cetește „Flórea și Florica“ ear' cãutãnd dupã a doua țidulã, n'o mai aflã nicãiri.

Aici a stat popii, și la toți ceialalți mintea-n loc, ca la boul dinaintea porții celei nouã.

Stãnd la toți cei-ce vreau se hotãrascã asupra întrebãrii: Care din cele doué fete au îndreptãțirca a se mãrita mai întâiu? mintea'n loc, popa, în credința, cã dór' fetele vor fi mai cu minte, a ȃis cãtrã fete: Dragile mele! Voi amêndoué sunteți fete cu minte. Neme'n lume însã nu póte fi întru tóte egal cu minte cu al doilea. Voi amêndoué însã nu ve puteți mãrita dupã un singur pețitor. Fiind însã cã cel mai cu minte totdeauna cedeazã, arëtați voi, care sunteți mai cu minte, și lãsați pe ceealaltã se se mãrite mai întâiu!

La aceasta Flórea raspunde: Eu cedez — se se mãrite Florica mai întâiu! Ba eu cedez, replicã, Florica — se se mãrite Flórea!

Observând peșitorul, că fie-care fată vrea se fie mai cu minte, 'și-a luat și el mintea-n dinți, și a dechiarat, că el nu se mai însoră, ci se face călugăr. — Atunci, respunse amêndouê fetele întrun glas: Și noi ne facem călugărițe!

Au ȃis și s'au făcut: Peșitorul s'a făcut călugăr, și fetele, ca se'și ajungă scopul, s'au făcut călugarite, ear', prin aceasta, toți trei, au dovedit, că-s „proști!“

Notițe autografe din testamentul lui Dunca.

1. Sufletul meu îl las Unișilor, ear' trupul meu Neunișilor!

2. Pentru biserica unită din Sibiiu testez 10 acțiuni d'ale fabricei de stearin, ca se aivă cu ce'și aprinde luminările!

3. Bisericei neunite din Sibiiu, suburbiul Poplăcii, îi las 10 acțiuni d'ale „Transilvaniei“, cu care, dacă s'ar întîmpla ca se ardă, pôte pleca la cerșit!

4. La șcôla de fete a asociațiunei transilvane din Sibiiu las 10 acțiuni d'ale „Institutului tipografic“, sigur fiind, că venind acea șcôlă în poziția de a se ajuta cu aceste acțiuni, nime nu va mai dubita în „crisa“ susținută de Tribuna cu tăria lui Bolond Miska!

5. Lui I. P. de G. îi las o fată, și espensarul lui Hărșan de zestre!

6. Acțiunile mele dela „Bereria din Orlat“, și cele dela „Móra cu cai din Șura mică“ se se dea în părți egale, celor-ce, la mormêntul meu, vor ținê cuventări despre virtuțile mele naționale, fără de a li se înroși obrazul, despre cele ce vor dice!

7. De executor al testamentului meu denumesc pe Urzică Scandalografescu, colaborator la Calicul.

P. Dunca.

Cocóna Gurădulce.



Câț, că cotocii sunt scutiți de cătănie!

Nóua lege pentru armata austro-ungară obligă aprópe pe tótă suflarea bărbătească la servițiul militar, și așa de acum încolo singur schilavii se vor răpi de dulceța de a muri pentru patrie. Se ȃice adecă, că e dulce a muri pentru patrie, și asta-í unica ȃicală, pe care morții au trebuit s'o spună celor vii, devreme ce, de sine se înȃlege, că singur morții pot ști cătu-í de dulce mórtea pentru patrie. Câț!

După nóua lege pentru armată, numai schilavii, adecă numai cei orbi, schiopi, uscați, etc. se vor bucura de privilegiul de a trăi pentru fericirea patriei. Câț!

Dar' ce se va alege atunci de femei, dacă tótă suflarea bărbătească capace de a purta arme, după nóua lege pentru armată, va avè unica chiemare de a muri pentru patrie?

Schiopii, ce e drept, mai au óre-care reputațiune înaintea femeilor, dar' ce vor face femeile cu orbii, surzii, ciungii, uscații etc.? — Câț!

O singură esecțiune face nóua legea pentru armată cu ginerii veduvelor: Aceștea sunt scutiți dela arme. Care va se dîcă — cum ar dîce cocóna Tribuna — dacă Mocșonyestii nu 'i-ar fi pus pumnu-n gură, sócrele, în urma nóuei legi pentru armată, vor deveni un articol important în viața lui „Isaia tântuește.“ Ori-câț de urgisite au fost până acum sócrele, d'acum încolo cu atâta mai mult o se fie iubite. De acum încolo însuși dracul, care, până acum avè mai mare ură și respect de sócrăsa, dacă va voi se scape în Austro-Ungaria de cătanie, va căuta, însurându-se, se ia fata unei veduve. Câț!

Dela întrarea în vigóre a nóuei legi pentru armata austro-ungară numai fetele veduvelor vor avè mare trecere la căsătorie, pentru-că, ori-câț de dulce se fie mórtea pentru patrie, la atare dulceață îmbulsala n'o se fie așa de mare, ca a Grecilor din Blaj la temniță. Cei-ce vreau se se însóre, nu se însóră, ca se móră. Câț!

Aici se naște înse întrebarea: Care póte fi rațiunea nóuei legi pentru armată, care scutește numai pe ginerii veduvelor dela miliție?

După părerca mea, rațiunea acestei legi nu póte fi alta, decât că: Celce, însurându-se, mai capătă și o sócră în căsătorie, e destul bătut de Dumnețeu!

Mițuluc!

Popa Colac cu popa Pupăză.



Colac: Sôțe, voi cu sfânta vóstră Unire, ca mâne, o se ajungeți Calvinii!

Pupăza: Ce călcături logice te-au apucat ear', de faci conclusiuni fără premise?!

Colac: Premisele umblă pe tóte stradele, ca câni conservatorilor din București, cu colacii-n códă! — Nai cetit tu prin tóte gazetele, că ministeriul a întărit pe Bariț de președinte al asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului român, ear' pe Popea 'Ta șters cu vicepreședînța preste buze?! Și cređi tu, că ministeriul nostru ar fi întărit pe Bariț de președinte al asociațiunei

transilvane, dacă voi cu sfânta v^ostră Unire n'ați înclina la Calvinism, id est, la desnaționalizare!

Pupăză: Stați-ar premisele-n gât s^ote, și conclusiunile tale logice se 'ți le tragă cu cleștele prin urechi! — Întărirea lui Bariț de președinte al asociațiunei transilvane, adusă în legătură cu Calvinismul și desnaționalizarea noastră, acestor dela sfânta Unire, sunt combinațiuni dela balamuc s^ote!

Colac: Așa crezi tu, carele ai puțină tărie în credință.

Pupăză: Ei și tu crezi d^or, că eu, din tăria credinței v^ostre, a celor dela sfânta Neunire, îmi fac tălpi la cisme?

Colac: Atunci spune'mi tu pentru ce ministeriul a întărit pe Bariț de președinte al asociațiunei transilvane, și pe Popea neci de vicepreședinte nu l'a aflat vrednic?

Pupăză: Îndată ce tu pui pe Bariț într'o categorie cu Popea, eu n'am răspuns pentru întrebarea ta!

Colac: Nu, pentru-că e o enigmă, la care nime nu p^ote răspunde!

Pupăză: Da, ai t^otă dreptatea, Popea e o enigmă-asta și Tribuna o susține!

Colac: Tribuna nu susține, și mai puțin eu, că Popea e o enigmă. Enigmă e neîntărirea lui Popea de vicepreședinte al asociațiunei transilvane!

Pupăză: Tribuna ar face mai bine, dacă ar urma pe Steinkaker, și-n mijlocul tîrgului s'ar bate cu palma preste pupăză!

Colac: Pentru ce?

Pupăză: Pentru-că ea a pregătit neîntărirea lui Popea de vicepreședinte al asociațiunei transilvane: Archipițigoii de odini^oră au păpat lui Popea metropolia, și tot aceia, în calitatea lor de ađi ca Tribuniști, i-au păpat întărirea de vicepreședinte al asociațiunei transilvane!

Colac: Cum așa?

Pupăză: Me, vifleimul, pe care Tribuna l'a făcut lui Popea, când cu alegările funcționarilor asociațiunii transilvane la Abrud, 'i-a păpat vicepreședinta. De aceea, neîntărirea lui Popea de vicepreședinte al asociațiunii transilvane, numai în ochii celor ce pătimesc de orbul găinei mai pôte fi o enigmă!

Colac: Tu ȕici una! — Altcum, numai cum ȕic eu, 'și-ar putè omul esplica întărirea lui Bariț de președinte și neîntărirea lui Popea de vicepreședinte al asociațiunii transilvane, devreme ce atât Bariț, cât și Popea, au o asemenea cualificațiune, atât în politică, cât și-n literatură! — Asta o constatează, cu drept cuvânt, și Tribuna!

Pupăză: Adecă nó, nó! — Cu alte cuvinte, ceea-ce Bariț e în politică și-n literatură, Popea nu-'i în amêndouè! — dar' eu me duc sôte, că am se plec c'o capră la tîrg — adio!

Colac: Iați și parochia cu tine, dór 'ți-o cumpără vr'un calvin!

Scântei și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.



BCU Cluj / Central Library Cluj

După monopolizarea cârciumăritului în Ungaria, tot bețivul, care se îmbătă pe credit, o să se creadă îndreptățit a ocupa postul ministrului de finanțe!

* * *

Omul scurt la vedere se amorezează după spusa altora, și sărută de mai multe-ori în aer, până-ce dă de buze!

* * *

Cu popa beat pleacă dracul fălos cătră iad!

* * *

Fata nepetiță înzădar împletește corfe!

* * *

Flămândul, dacă mai ajunge și dascăl, umblă cu două străiți góle!

Din afuriseniile lui Radu Ciubuc.



Cu sapa se-ți ari moșia, și unde vei sēmēna cucuruz,
sau porumb, se prășești bostani!

* * *

Sórtea celui ce se mestecă-n tărīte s'o ajungi!

* * *

Cu cuponi dela acțiunile „Institutului tipografic” se-ți
plătești datoriile de onóre!

* * *

De cârligul conștiței tale se te spênđuri!

* * *

Orb se te naști, și, când vei pipăi, se scoți ochii celui
ce te pórta la cerșit!

Popa Condac cu popa Prohod.



Condac: Pentru-ce nu se mai scriu ađi în Ungaria diplomele de advocađi, cã odiniórã, pe pele de cãne?

Prohod: Pentru-cã, ađi, în Ungaria, sunt mai mulđi advocađi decãt cãni!

Din societatea boerească.



A.: Tu ești în doliu?

B.: Da!

A.: Pentru cine?

B.: Pentru nevêsta mea. Mai dăunăđi a plecat călare la preumblare, a căđut de pe cal, și a murit!

A.: Ce spui? — Te compățimesc!

B.: Mersi!

A.: Apropos! Nu 'mi-ai vinde mie calul acela?

B.: Nu, pentru-că eu am de cuget se me însor de nou!

Nevinovăție copilarească.



Mama: Veți draga mamii așa erau strămoșii noștri
Adam și Eva în raiu. Ști tu care'i Adam și care'i Eva?
Copila: Da de unde se știu, că nu's îmbrăcați!

Apărare nimerită.



Județul: Esti pârît, că ai împlântat furcoiul în cânele de vînat al baronului, și 'i-ai scós ochii!

Țăranul: Așa-i măria-ta!

Județul: Și pentru ce ai împlântat furcoiu-n câne?

Țăranul: Pentru-că a sărit la mine se me muște!

Județul: Pentru ce nu te-ai aperat tu cu códă furcoiului?

Țăranul: Pentru-că cânele n'a sărit cu códă se me muște!



Cinstiei sale I. Galișu, preot in Cuzaplac: Pardon! 'Mi-am uitat a vesti, că corespondentul, care m'a sedus a te atacă în numărul 3. din 1887, e un porc de câne, sau — un câne de porc — cum îți mai place Cinstiei-tale!

Mai multor Domni: Domnilor mei! Eu, până acum, me țineam de cel mai mare calic. Veșând însă, ca Dvóstră, acum, la finea anului, îmi cereți respiriu pentru plățirea abonamântului, mie însuși mi se înroșește obrazul Dvóstră! — Se știți odată pentru totdeauna: Cine, într'un an întreg, nu e în stare a plăți 3 fl. si adeseori numai 2 fl. acela uitesse pe viitor în oglindă, dacă vrè se cetească Calicul gratis. Eu nu's ministru de finanțe al Ungariei, ca se pot trăi din deficit. Calic ne calic, dar' tipograful nu face strepeși, și la mine n'are de unde se împuți brânza!

D-lui P. în loc: Nu te dóră pe Dta ceafa! Protopopi de model mai sunt și prin Androchel. Protopopul cu disciplina din balta consitorială archidieceșană S. Popescu, pentru mine numeră între: De Dunca nil nisi bene. « Cu fundațiunea lui Dunca pentru șcôla asociațiunei transilvane, nu se vor crește fetele protocolibolundului gr.-or. S. Popescu!

Spre orientare!

Cei-ce vreau a primi calendare d'ale „Calicului“ pe anul 1889 spre vîndare, se se adreseze cu bani gata la librăria W. Krafft în Sibiiu.

Noi facem singur abonaților noștrii, care ne trimit prețul calendarului de 36 cr. sau 1 franc, acel servițiu, că 'li-'l espedăm gratis.

Administrațiunea Calicului.